

ನೋಟಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು ಅಧಿಕಾರಕೆ
ಬಂದನಂತರ ಉಲ್ಲೇ ಹೊಡೆದು ಇದ್ದ ರೂಪಾಯಿ
ನೋಟಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೆಲಿಹೋಗುವಂತೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಜಾದೂಗಾರನ ಜಾಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ
ಜನತೆ ಮಾತ್ರಿಕನನ್ನು ತಂದು ಕಣಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಮಾತ್ರಿಕನೆಂದರೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ ಅವನು
ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಕೆ ಮಾಡಿ ದೇವರನ್ನು ಅವಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ.
ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನುಭ್ರಂಷಿ, ಒಂದು
ಹವನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೈಮಿಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾವುದೇ
ಪ್ರಶ್ನೆಯಾದರೂ ಮೇಲೆ ದೇವರತ್ತು ಜನರು ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಜಾಡುವಿನ
ಹಾಗೇ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆಯೇ
ಕಾರಣ, ಮಂತ್ರವೇ ಕಾರಣ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರಿಕ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ.
ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಯಾದ ಪಾಪದ ಫಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮಂತ್ರಗಳ ಶಕ್ತಿ
ಕುಂದಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಜನ ಜಾದೂಗಾರನ ಮೋರೆ ಹೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಮೂರನೆಯನು ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅವನು ಪ್ರವಾದಿ ಜಾದೂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ, ಮಂತ್ರ
ಮೂರಧನಬೇ ಏಳು ದಶಕಗಳಿಂದ ಇದನ್ನುಲ್ಲಾ ನಂಬಿ ಬಂದಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ ಮೂರಿರೋ ಎಂದು
ಜನರನ್ನು ಬ್ರೇಡ. ಮುಂದೆ ಬ್ಲೇಯಿ ದಿನಗಳು ಬರಲಿವೆ ಎಂದ. ಜನರಿಗೆ ಈ ಹೋಸ ಪ್ರಯೋಗ
ಹಿಡಿತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲೋಂದು ಆಶಾಕಿರಣ ಕಂಡಿತು. ಆದರೇನು ಮಾಡುವರು ಸಮಸ್ಯೆ ಜಟಿಲವಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರವಾದಿಯು ಮೋದಲು ಜಾದೂಗಾರನ ಮೇಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಕೆ
ಮಾಡುವವರನ್ನು ಬ್ರೇಡ. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಹೋಸ ಜಾದೂ ಎಂದು ದುಡ್ಡಿಂದೇ ಗಾಯಬ್ಬಾ
ಮಾಡಿದ. ಜಾದೂಗಾರನು ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎದುರೋ, ಎದೆ
ತಟ್ಕೆಳ್ಳಿಕ್ಕಿಂತ್ತು ಲೇ ಮಾಡಿದ ಜನರು ಇಂಥ ಬ್ರೇಯವನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಡಿರಲ್ಲಿ ವಾಹಾ
ಎಷ್ಟು ಕ್ರಾತಿಕಾರಿ ನಾಯಕ ಎಂದು ಕಣ್ಣಾಬಿಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ನಂತರ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂಡ ಹೋಸ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟ.
ರಾಗಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ದೇಶಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರುವ ರಾಗಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೆಂದ. ಜನರೂ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಉಂಟಿಸುತ್ತಾ ಮಾತ್ರಿಕನನ್ನು ಬ್ರೇಡರು. ಜಾದೂಗಾರನನ್ನೂ ಬ್ರೇಡರು. ಬ್ರೇಬ್ರೇಯ್ಯುತ್ತಾ ದೇಶವೇ
ಬ್ರೇಗಳಮಯವಾಯಿತು ಹಿಂದಿನದ್ದೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪು ಎನ್ನಿಸಿತು. ನವನಿಮಾರ್ಣಿವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನಿಸಿತು.
ರಾಗಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಲಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾವ್ಯಕನಸ್ತಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಮಂಪರಿಗೆ ಬಿಡ್ಡರು.
ಆದರೆ ಮಂಪರು ಎಷ್ಟುದಿನ ತಾನೇ ಇದ್ದಿತು. ಮಂಪರಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಏನೂ
ಬದಲಾಗಿರಲ್ಲಿ. ಎಚ್ಚರ. ಜಾದೂಗಾರನೆದುರು ಎಚ್ಚರ. ಮಾತ್ರಿಕನೆದುರು ಎಚ್ಚರ. ಪ್ರವಾದಿಯ
ಮುಂದೆ ಎಚ್ಚರ.

ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್

ಕರ್ತೆಗಾರ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರ, ಅರ್ಥತಚ್ಚ, ಶ್ರೀರಾಮ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು. ‘ಶನಿವಾರ ಸಂತೇ’,
‘ಕನನು ಕಟ್ಟಿವ ಕಾಲ’, ‘ತೇಲ್ ಮಾಲೀಶ್’, ‘ಅಪರಾವರ ಸತ್ಯ’, ‘ಮಾಯಾದರ್ವಣ’,
‘ಸಲ್ಲಾನ್ ಶಿಂಬಾನ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ಸ್’ ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು.